

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Petra Mikeše v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. JUDr. Jarmilou Bajarovou, advokátkou se sídlem Matiční 730/3, Ostrava – Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 10. 2014, čj. 18 Ad 24/2014 – 24,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jarmile Bajarové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1573 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 26. 2. 2014 žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku. Žalovaná v prvním stupni jeho žádost zamítla rozhodnutím ze dne 18. 3. 2014, z důvodu nesplnění podmínek § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, tj. z důvodu, že žalobce ke dni 21. 4. 2014, od kterého žádal přiznání důchodu, nezískal potřebnou dobu pojištění podle § 29 odst. 1 písm. g) cit. zákona (potřebných 31 let), ani podle § 29 odst. 3 (potřebných 30 let doby pojištění dle § 11 a 13) cit. zákona. Námitky proti uvedenému rozhodnutí žalovaná v druhém stupni zamítla rozhodnutím označeným v záhlaví.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke krajskému soudu. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

[3] Stručnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. V kasační stížnosti stěžovatel zcela obecně namítá, že § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění porušují čl. 10 a 30 Listiny. Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že není příslušný odstraňovat tvrdosti tohoto zákona. Stěžovatel však neměl na mysli odstranění tvrdosti v jeho konkrétním případě, nýbrž všeobecně. Proto, pokud správní orgán i soud rozhodovaly podle § 11 a 13 cit. zákona, jsou jejich rozhodnutí nezákonná, neboť porušily čl. 10 a 30 Listiny.

[4] Žalovaná se ke kasační stížnosti vyjádřila dne 10. 11. 2014. Ve svém vyjádření uvedla, že podle čl. 41 odst. 1 Listiny se lze práv domáhat pouze v mezích zákonů, které čl. 30 Listiny provádějí. Z údajů v dávkovém spise i z údajů uvedených stěžovatelem je zřejmé, že k požadovanému datu přiznání starobního důchodu získal stěžovatel celkem pouze 16 let a 347 dnů pojištění a 12 let a 237 dnů pojištění dle § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, tudíž nesplnil zákonem stanovené podmínky pro přiznání požadované dávky důchodového pojištění. Žalovaná z těchto důvodů navrhuje, aby zdejší soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou.

[5] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom vady, kterými je soud povinen se zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Stěžovatel formálně uplatňuje námitku podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která je po obsahové stránce formulována velmi stručně a zcela obecně. Kvalita a preciznost ve formulaci obsahu stížnostních bodů a jejich odůvodnění v kasační stížnosti v podstatě předurčuje obsah rozhodnutí kasačního soudu (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 7. 2011, čj. 1 As 67/2011-108, a ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54).

[8] Stěžovatel namítá, že § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění jsou v rozporu s právy zaručenými v čl. 10 a čl. 30 Listiny základních práv a svobod. Požaduje odstranění jejich přílišné tvrdosti, a to nejen v jeho konkrétním případě, ale též všeobecně. V čem spočívá přílišná tvrdost dopadající na jeho případ, však stěžovatel žádným způsobem nekonkretizoval, a to ani poté, co byl na to upozorněn již v rozhodnutí žalované.

[9] Podle § 31 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec *nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo 3 a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let, b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.* V § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění jsou rozsáhle konkretizovány pojmy „doba pojištění“ a „náhradní doba pojištění“, které jsou klíčové pro přiznání nároku na dávku důchodového pojištění.

[10] Čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod chrání právo na lidskou důstojnost, osobní čest, dobrou pověst a ochranu jména. Článek 30 Listiny chrání právo občanů na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří. Podrobnosti tohoto práva stanoví zákon.

[11] Stěžovatel nikdy nezpochybnil závěr žalované, že nespĺňuje zákonem požadované doby pojištění, jakožto jednu z kumulativních podmínek pro přiznání starobního důchodu před dosažením důchodového věku. Tuto skutečnost má proto soud za nespornou a věcně jí samostatně nepřezkoumával. Právě zákon o důchodovém pojištění je tím zákonem, na který v podrobnostech odkazuje čl. 30 Listiny.

pokračování

[12] V projednávané věci nevznikla potřeba předložit věc Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy, o což pravděpodobně stěžovatel primárně usiluje. V dané věci nevyvstaly pochybnosti o ústavnosti § 11 a § 13 zákona o důchodovém pojištění; o to více za situace, kdy stěžovatel ani jen náznakem nespecifikoval, v čem pocítuje neústavnost a tvrdost cit. norem. Soudní moc tu není od toho, aby volně a dle své úvahy přepisovala zákony na poli sociálního zabezpečení.

[13] Lze tedy uzavřít, že kasační důvod dle § 103 odst. 1 písm. a) nebyl dán. Jediná kasační námitka je proto nedůvodná.

[14] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl jako nedůvodnou.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované v řízení o kasační stížnosti žádné náklady přesahující rámec její obvyklé činnosti nevznikly, proto jí zdejší soud náhradu nákladů nepřiznal.

[16] Stěžovateli byla v řízení před krajským soudem usnesením ze dne 29. 7. 2014, čj. 18 Ad 24/2014-18, ustanovena zástupkyně. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s., poslední věty zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle stejného ustanovení, první věty za středníkem, ve spojení s § 120 s. ř. s., zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[17] Za jeden úkon právní služby v dané věci náleží mimosmluvní odměna ve výši 1000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Ustanovená zástupkyně učinila v řízení o kasační stížnosti jeden úkon právní služby, kterým je podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], tj. náleží jí odměna 1300 Kč. Zástupkyně stěžovatele dále doložila osvědčení o registraci k DPH (č. l. 12 spisu NSS), a proto jí náleží navýšení o částku odpovídající 21 % DPH, tedy 273 Kč. Celková výše odměny ustanovené zástupkyně tak činí 1573 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu